

מדוע נמנע גידעון פת מאכילה במיזנון הכנסת ולאן נשלח מוטי קירשנבאום

לליכוד דרור זייגרמן: בוא נתקווז

עורך-הדין אהרון פאפו אינו יכול לשכוח שתי כתבות טלוויזיה ששודרו בחודש ינואר על המסך הקטן. האחת היא מתוכנית השבוע יומן אי-רועים, שבה כרך מרדכי (מוטי) קירשנבאום כתבה על ציפורים במיזבול בגיבעתי

בחוג ירדים ספר המנצח יצחק גרציאני על יחסו המיוחד להימנון הגרמני, שאותו ניגנה התימורת בניצוחו בנמל-התעופה לוד, לכבוד כואו וצאתו של הקאנצלר הגרמני הלמוט קהל. כמילחמת-העולם ניצח גרציאני בעיר-מולדתו ככול-גריה על תימורת יהודית. באחד הימים ביקר במקום אורח גרמני, והשילטונות ציוו על גרציאני

ועיתונאים נוספים על כימת הבימה, שם נאם דויד בן-גוריון נאום חוצצלהבות נגד ממשלת רומניה, והאשים אותה בגירוש יהודי אירופה. פירסום הידיעה פגע, כנראה, בעליה מרומניה, שהיתה אז בתחילתה, ובגוריון מיהר לפרסם בכל העיתונים הודעה, שהכתבים שנכחו באולם המציאו את הדברים שהוא כלל לא אמר.

בשנת 1955 ביקר גפן בפולין, ובשיחה עם שר-התרבות הפולני הוא שמע על מאר רעות-הרמים כבית-המועצות בשנות חייו האחרונות של יוסף סטאלין. אני עצמי הייתי די מחונך כדי לא ללכת עם המסר הזה ישירות לעורך, לצורך פירסום, אלא לדרבן עם ראשי התנועה, סיפר גפן בראיון. התשובה שניתנה לו היתה: גם אם אמרו לך, אל תפרסם אותם. ואכן, גפן פירסם 40 רשימות על סירו בפולין ולא כלל את הסיפור על סטאלין.

כאשר ראש עיריית תל-אביב שלמה (צ'יץ) להט

הוא אסר עליהם להתראיין ולבצע חלטורות (העולם הזה 11.1.84). פאפו שאל מה יעשה לפיד באותם שלא יישמעו למכתב הסטנדרטי. אראפטר לסתום את הפה ל-1600 איש, ניסה המנכ"ל להתגונן. התערב ירון ואמר: מספיק שתסתום ל-20! פאפו הניד ראשו בהסכמה ולפיד התפרץ כלפיו: אתה מפריע לוי! העיר פאפו: אתה כותב סיפרי-הומור ואתה כל-כך חסר חוש-הומור, אפילו מנוד-ראש מפריע לך? שאל אותו לפיד בייאוש: מתי אתה יוצא כבר לחופש? פאפו ענה שהתאריך הוא 31 במאוס. כשהתברר שהתאריך הוא כמור צאי-שבת, התערב המישנה למני כ"ל מליבה ירון וקרא בקול-ים: אתה תספיק לראות את היוםון ביום-שישי.

כמה ימים אחרי שפרש מתפקידו כעורך ביטאון מפ"ם על-המשמר, התראיין מארק גפן לחותם, המוסף השבועי של העיתון, והעלה זיכרונות מתקופה אחרת. בתחילת שנות ה-50 הוא מסר ידיעה של אחד

יגאל כהן-אורגד חונך את בניין חטיבת-הבניינים בנישיבת בני-עקיבא. נחלים. משם יצאו בזמנו אנשי גוש-אמונים להתנחלויות בלתי-חוקיות בגדה. יגאל כהן-אורגד לקח אז חלק בפעולות המחתרית. הכל צימו לראש-הממשלה לשעבר, מנחם בגין, שאחד הבניינים שהיה עליו לשאתו על-פי חוק, כמובן, לא בא למרות השמועות בישיבה שהוא יפתיע את הנוכחים.

אולגה עם חג ט"ר-בשבת. העניין השני הוא שידור קטע מהצגה שש, שעה רקובה של מרים גבריאל, בתוכנית שעה טר-בה של מאיר שלו, שבו קראה גבריאל קטע ממערכון של חנוך לוין ברבר הישבן של האשה שאצבע מלטפת אותו. סיכם פאפו: אצל השדרנים האלה, החיידקים מתחפשים לוויטמינים. אחר-כך סיים: זוהי אומנות של בתי-שימוש וכתבות של פחיאשפה.

עניין קירשנבאום לא נתון לחברי הוועד המנהל של רשות-השידור מנות. הוא הזכיר ליושב-ראש הוועד, ראובן ירון, סיפור על השופט המחוזי יוסף חריש, שלמד עם ירון מישפטים. במישפט שבו ישב חריש כאב בית-דין צבאי, שם הסניגור לב שהשופטים מחל-פים ביניהם פיתקות. בהפסקה חיטט אחד הנאשמים בפח כדי למצוא את הפיתקות, ועל כך אמר חריש: מי שמחטט בפח-אשפה — מקומו בפח-אשפה.

מנכ"ל הרשות, יוסף (טר-מי) לסי, מתגאה כחוזר ששלח לכל עובדי-הרשות, שבו

לקבל את פניו בנגינת אותו ההימנון הגרמני. גרציאני סירב. כאשר איימו עליו אנשי-הרשות, הסכים כתנאי אחד: שהוא יענוד בעת הנגינה את הטלאי הצהוב, שהיה עליו לשאתו על-פי חוק. השילטונות ויתרו על התימורת.

הנוכחים במליאת-הכנסת לא האמינו למישמע אוזניהם: ח"כ רק"ח תופיק טובי ריבר כשבה הטיפול הסיני במחפשים בריון על תיקון חוק פקודת הרופאים. טובי מיהר לסייג את דבריו והסביר, שלמרות מחרלי ההנהגה יש גם דברים טובים בסיו הקומוניסטי.

שר-המסחר-התעשייה גר-דעון פת נערר זה זמן רב ממוזון הח"כים, ואינו אוכל שם את ארוחותיו. הסיבה: בהכנסו למקום נהגו ח"כים מהמערכת למלמל בקול רם: כיפה אדומה! כיפה אדומה!

במיזנון נשמע צילצול שבשר על הצבעה במליאה. ח"כים מהליכוד והמערך, שהיו עסוקים באותה עת באכילה, קראו האחד לשני: בוא נתקוז. הפליא ח"כ חרות מיכאל קליינר, שקרא לעבר חברו

בניין על-שם דויד שיפמן — סגן ראש-העירייה המנוח וסגן שר-התחבורה מטעם המפלגה הליברלית. העצרת הרישמית נערכה לפני הבחירות המוני-ציפוליות האחרונות, אך צ'יץ היה עסוק בענייני בחירות וגם שחורי לא יכול היה או להגיע, כמו חברים אחרים. שחורי פנה לראש-העירייה משום שמכונתו היתה במוסך ולא היתה לו דרך אחרת להגיע לאירוע בכפר-הרוא"ה, ששיפמן נמנה עם ראשוני תלמידי הישיבה שם. תשובת צ'יץ היתה שלילית נחרצת, ושחורי פנה לאלמנת שיפמן, שושנה, ששמחה לתת לו טרמפ לאירוע.

הכתב הכלכלי של דבר, חיים ביאור, לא היה נרעש כשנודע על מציאת סימני-נפט בקידוח גורים 4 בדרום. מה ההתרגשות? היום כבר מוצאים נפט בגופם של בני-אדם!

פנינה רוזנבלום לא היתה יכולה לעכל את הידיעה שחברה לחיים, יובל לוי, יכלה את יוסיוולדתו כחידרתו ה-

אתי בן-זאב הדוגמנית הישראלית מסירה את נעליה כדי שלא תהיה גבוהה משגריר ישראל בצרפת, עובדיה סופר (מימין). בן-זאב ביקשה להצטלם עם השגריר ואשתו, דורין (משמאל), בביתם בפאריס. לביקור ולצילום נילווח אליה הצינור רפי מטר, כתב קול ישראל בצרפת.

צבאית. כתאיאם עם מפקד היחידה היא הופיעה ביום החמישי שעבר בכסיס בדרום הארץ, בלויית העיתונאית נעמי רון והאקורדין שלה, וזו הלהיבה את המילואימניקים בשרה-הבציבור.

כועס על מישוה, הוא אינו סולח בקלות. לפני כמה ימים פנה העיתונאי אילן שחורי, הכתב המוניציפלי של הארץ בתל-אביב, ללישכת ראש-העירייה וביקש להצטרף אל צ'יץ, שנסע להתכנסות ירדים בהיכל-דויד.

ממנהיגי מפ"ם נגד מנהיגי יר גוסלביה, יוסיף טיטו. הרבר עורר אז מהומה גדולה במפ"ם המאוחדת, וכעבור יום התפרסם תיקון-טעות, שבו... הואשם הכתב כשיבוש הדברים.